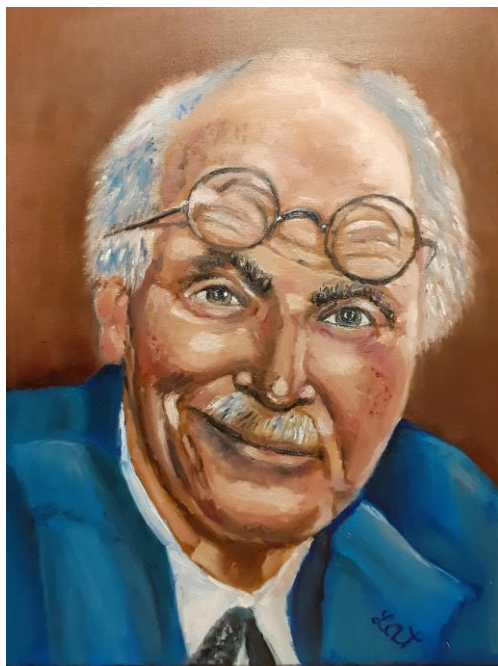

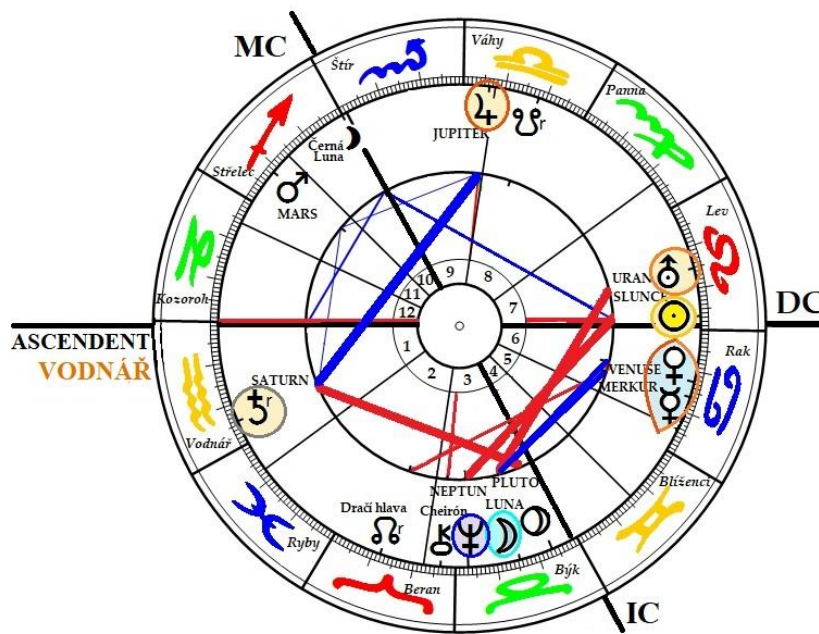
K výročí C. G. Junga (26.7.2025 je 15 let od jeho narození) zveřejňuji text ze své knížky *Astromedailonky (2021)*. V textu je jednoduchý „graf“ narození a portrét, které jsem zhotovila. Pod text přidávám novější úpravu horoskopu dle astro-com (RR-C). Přidávám též další obrázky.

Odvážná výprava mezi symboly nevědomí

Carl Gustav Jung
26. 7. 1875 – 6. 6. 1961

Portrét CGJ © LA, podle předlohy

Carl Gustav Jung, nar. 26. 7. 1875, 19:24 LAT (18:53 UT), Kesswill, Švýcarsko., Data: astro.com, RR-C.
Domy Koch.

Švýcarský psychiatr, lékař, psycholog, terapeut, myslitel. Člověka vnímal jak v rámci životních okolností, tak v souvislosti se sny, mytologií, náboženstvím, uměním, symboly. Zakladatel tzv. analytické (hlubinné) psychologie. Uvedl pojmy archetypy, kolektivní nevědomí, synchronicita, transcendentní funkce, individuace, úplné bytostné Já (Svébytí) a další.

Byl všestranně vzdělaný nejen v psychologii, psychiatrii a medicíně, ale také v literatuře, antické vzdělanosti, mytologii, mystice, gnosticizmu, alchymii, teologii, filosofii aj. Ovládal několik jazyků – rodnou němčinu, dále angličtinu, francouzštinu, řečtinu, latinu. Hloubkou, všestranností se vyznačují i jeho texty, které není snadné číst. Má mnoho vykladačů, žáků, následovníků, příznivců i odpůrců. Někteří ho považují za málo vědeckého, za fantastu apod. Zásadním a mimořádným způsobem ovlivnil nejen psychiatrii a psychologii (vznik humanistických směrů), ale také západní tvůrčí kulturu. Proč tomu tak je? Je to proto, že šel vstříc svým otevřeným přístupem současnému vodnářskému věku? Je to proto, že on sám se stal ztělesněním své psychologicko-esoterní koncepce? Že ji svým životem, individuací naplňoval? Byl plnokrevnou osobností. Intuice, mysl, citovost i praktičnost se bohatě v jeho životě naplnily. V jeho zájmech, praktickém životě, duchovním směřování, v tvorbě i ve vztazích. Lze to zahlédnout v jeho horoskopu? Je jasné, že psát o něm astromedailonek lze jen s velkým zjednodušením. Proto vyberu jen klíčové prvky jeho horoskopu a pokusím se ukázat, jak se zrcadlí v některých důležitých životních okolnostech, prožitcích a názorech.

Nejprve připomenu, že proces individuace považoval za náročný „alchymický“ úkol v psychologickém slova smyslu. Renesanční alchymii považoval za psychologií své doby. Šlo v ní o sjednocení protikladů, o sloučení mužského a ženského pólu osobnosti atd. Šlo o „transmutaci“ – dnes bychom řekli transformaci – jedince. Výsledkem mělo být to „alchymické zlato“ – zlato mudrců. Duchovní, emocionální a mentální procesy se uskutečňovaly v laboratořích alchymistů formou trpělivé práce s materiálními substancemi a látkami. Jung nahlédl, že tou alchymickou laboratoří je život sám. Procesy sjednocení, proměny, vyzískání „zlata mudrců“ jsou pro jedince nadále náročné, a vyžadují životní odvalu, odhodlání, trpělivost, sebereflexi, imaginaci, atd.

Laboratoř dětství

Jungovo dětství bylo bohaté na prožitky. Už v předškolním věku se projevuje u něj zvýšená vnímavost a citlivost a živá fantazie. Od útlého dětství ho ovlivňovaly jeho vlastní výrazné sny. Rád se zaobíral svými představami a rád si hrál sám (sklon k introverzi).

Školní léta nebyla pro něj nijak radostná. Jednak se musel podřizovat školnímu drilu, a některé předměty ho nezajímaly. Např. tělocvik nebo kreslení. Proč mu má někdo diktovat, co a jak kreslit nebo se jak se pohybovat? Měl vynikající výtvarné vlohy, jak ukazují jeho malby z mládí i pozdějšího věku^{7/} a později je uplatnil osobitým způsobem zejména ve ztvárnění symbolů, postav a písma ve své *Červené knize*. Měl také zvláštní vztah k matematice – spíše ho zajímala podstata čísla, zatímco soustavy rovnic považoval za otravné. Náboženství ho nudilo (a v podstatě škola jako taková). Začal číst náročné knihy z otcovy knihovny.^{8/} Po celý další život ho touha po hlubším vědění provázela.

Dobře zahlédneme v těchto jáských a individuálních sklonech, že Jungovu osobnímu horoskopu vládne nekonformní Vodnář, kterého má na ascendentu.

Dvě postavy v dítěti

Začal sám sebe brzy vnímat jako dvě postavy: jednou postavou byl on jako hoch z aktuální doby, druhou jako člověk z 18. století – který měl blíže ke světu snů a imaginace. Dvojitou postavu viděl i u své matky, která si toho však u sebe nebyla vědoma. Jung tak již v dětství narazil na působivé téma „díličích postav v nás“, kterým se zaobíral později jako psycholog. Sklon ke snům, imaginaci a jistá „rozštěpenost“ souvisejí s tím, že jeho Slunce, symbol *Já*, je v téměř přesném hladkém spojení (trigonu) s Neptunem, symbolem imaginace, nevědomí, změněných psychických stavů.

Úraz a odvaha se uzdravit

Úraz ho na gymnáziu na dlouhou dobu vyřadil ze školní docházky. Lékaři uvažovali nad jeho křečovitými záchvaty a naznačovali epilepsii. Jungovi se líbila získaná „osobní svoboda“, ovšem byl si dobře vědom, že o epilepsii u něj nejde. Bylo by možné říci, že somatizoval nevědomé přání. Posléze se vlastními silami vzchopil (jak barvitě líčí ve *Vzpomínkách*^{8/}) a dostal svému pevnému předsevzetí – je třeba poctivě pracovat! K čemu v jeho horoskopu můžeme vztáhnout realismus a pevné odhodlání?

Může to už v dětství rezonovat s příznivou rolí „poctivce“ Saturna (v harmonickém spojení s Jupiterem), který jako díličí postava v něm překoná tendenci ke „znicotnění“ (Pluto ve 3. domě)? Snaha se uzdravit – nikoli jen somaticky, ale psychologicky, existenciálně, duchovně – vyžaduje odvalu a poctivost k sobě sama, jak zjistil Jung. To je obecné krédo jungiánského přístupu.

Somatizačním procesům věnoval v budoucnu pozornost. Bývají řečí nevědomí, protestem, nebo „náhražkou za utrpení duše“ atd. Mohou být i kulturně ovlivněny či dobově ovlivněny.^{4/}

(Dodatek L.A.: úraz či somatizace, či způsobuje jejich „zpracování“ může sice souviset s nějakou konstelací, tranzitem apod., ale rozhodně nejde o nějakou „nutnost“. Tytéž konstelace, tranzity ad. se mohou projevit i jinak.)

Hledání Boha

Jung vyrůstal v protestantské náboženské linii (v rodině bylo několik farářů). Protestantství, které se snažilo oprostít víru, jí však odnímá obraznost, tajuplnost a symboličnost. Víra tak ztrácí imaginaci, jež je potravou duše. O tom píše esejist R. Starý ve stati o Jungovi - *Dichotomie vědění a víry*.^{5/} Duše a obraznost se v oproštěném prostředí protestantismu jakoby vytratila. Domnívám se, že u Jungovy matky došlo ke kompenzaci. Byly v ní jakoby dvě bytosti – jedna praktická, humorná, druhá však temná, tajuplná, věštecká, která Junga fascinovala i děsila.

U otce naopak došlo k duševnímu útlumu („zkysl“). By to reformovaný luteránský farář, který povolání přijal z nedostatku jasnějšího cíle. Také jeho víra byla jen vlažná. Přípravoval Junga na první přijímání, avšak neuměl a nechtěl odpovídat na synovy dotazy. Obřady vyzněly pro Junga naprázdno, a on už se jich do budoucna nechtěl účastnit, ač měl svou vlastní zkušenost s Bohem. Zjednodušeně se dá říci, že celé další směřování Junga v psychologii bylo hledání duše a Boha.

V horoskopu s tímto tématem „zraněnosti“ duše a Boha koresponduje jednak aspekt mezi Sluncem (vědomím) a Neptunem (vírou). A dále lze poukázat na opozici Cheiróna (zraněnost) a Jupitera.^{5/} Jupiter je ve svém 9. domě, a obojí souvisí se světonázorem, teologií, „výpravou za svatým Grálem“. Je to svého druhu světonázorová a náboženská misie, již je nutné podstoupit pro sebe i pro druhé. „Vocatus atque non vocatus deus aderit“, („Ať vyzván nebo ne, bůh je přítomen“) je latinský citát, který si nechal vyrýt nad vchodem v Küssnacht. 4/ V roce 1952 Jung napsal: „*Zjišťuji, že všechny mé myšlenky krouží kolem Boha...*“

Hledání pravzoru

Jít za hranice „běžného“, pronikat hlouběji, dál, učinit objevnou poznávací výpravu do krajin mýtů, umění, symbolů - k tomu vyzývá Junga Jupiter v 9. domě ve Vahách v jeho horoskopu. A jde přitom o výpravu k nejstarším základům, je to vlastně archeologie poznání duše jak to naznačuje Jupiter v harmonickém spojení se Saturnem (základy, minulost, tradice). Archetypy podle Junga jsou zhuštěná jádra bytí a světa (Saturn v aspektu s „jádrovým“ Plutem). Archetypy jsou jako tvarující krystalické mřížky, které však nelze nikdy přímo zahlédnout. Čili nutně potřebujeme k jejich poznání obrazotvornost, imaginaci. Jung vykročil v psychologii mimořádně daleko, takže ho akademická psychologie řadí spíše k hermetikům, esoterikům, religionistům, filozofům atp.

Hledání autority

Jupiter v Jungově horoskopu je úzce spojen se Saturnem, symbolem „nadřazených“ autorit. Saturn je ve znamení Vodnáře. Tedy ve stejném znamení jako ascendent (začátek) jeho horoskopu. Víme už, že vodnářský ascendent a Uran jako novodobý zástupce tohoto znamení, se prosadily v Jungově individualitě už od dětství.

Lidé více vodnářsky či uranisticky disponovaní se vzpírají omezování, tlaku, autoritám, dogmatům – tomu co archetypově symbolizuje Saturn. Je jasné, že přílišný dril a omezení tu není opravdu na místě. Přesto právě tito vodnářsko-uranističtí lidé potřebují autoritu, jisté saturnské omezení k tomu, ne aby vytuhli, ale aby krystalizovali. Je nezbytné, aby si to sami dříve či později sami uvědomili.

Původním vládcem Vodnáře (před objevením Urana jako planety v 18. století) byl Saturn. Saturn zde může chránit semena budoucího života, budoucích změn. Brzdit a „ochlazovat“ přílišný spěch.

Ukázňovat a filtrovat záplavu vodnářských nápadů, a tvarovat je.

Jung má jako první planetu po ascendentu v horoskopu Saturna, a navíc právě ve znamení Vodnáře! První planeta po Ascendentu usiluje o pozornost. Nemusíme se nutně ztotožňovat s její energií – ale nevědomě ji hledáme třeba prostřednictvím projekce na jinou osobu. V životě Junga najdeme několikrát formy, jak hledal „Saturna“, či se s ním konfrontoval. Když ho nenalezl u otce, ani v náboženském rituálu, hledal ho u myslitelů ve své četbě.

Saturna projektoval pochopitelně do Freuda, s nímž navázal na několik málo let úzkou spolupráci.

Vztah však ztroskotál – Freud byl příliš autoritářský, což Jung v přirozeném svém vodnářském

směřování k „rovnosti“ nemohl přijmout. Zahlédl podobu archetypu „Moudrého Starce“ spíše ve svých snech, než ve skutečnosti. Ale přece jen našel silný životní vzor.

Děda jako vzor

Mezi otcovými předky bylo několik pozoruhodných vzdělaných osobností. Nejvíce Jung oceňoval svého dědu Carla Gustava, jehož jméno Jung nese. Bral si ho za svůj vzor, ačkoli zemřel 11 let před narozením Junga. „*Byla to silná osobnost a já šel v jeho stopách.*“^{8/} Původně Němec a katolík, který byl nucen po první světové utéci z politických důvodů do Paříže. Studoval chirurgii, a na doporučení zeměpisce A. von Humboldta přesídlil do Basileje a přijal švýcarské občanství a získal odborný věhlas. Byl rovněž velmistrem švýcarské zednářské lóže. Psal vědecké knihy a zajímal se o duševní choroby. V Basileji založil dětskou psychiatrickou léčebnu. Podle rodinného mýtu byl děd vlastním synem J. W. Goetha, což však Jung označil ve svých *Vzpomínkách* za povídačku. Duchovní spřízněnost však pociťval. Jung šel podobnou cestou plného a plnohodnotného života. Svému dědovi byl podoben také vitalitou a šarmem. Jungův ascendent ve Vodnáři, též Saturn ve Vodnáři v harmonii s Jupiterem, Slunce ve Lvu – jiskřivost, skvělost, charisma.

Jung-Frauen

Archetyp, který představuje Jupiter (což je řecký bůh Zeus) se může projevit vřelou náklonností k ženám. A zvláště když je Jupiter ve znamení Vah, kterým odpovídá Venuše. V mytologii jsou proslulé Jupiterovy (Diovy) milostné plotky. A Jung, který oplýval charismatem, s ženami zápletky vskutku měl. Jazyková hříčka Jung-Fraeun v němčině znamená „mladé ženy“. Ale Jungovi nešlo o to, si jen „užívat“ jejich přízně. Pomáhal jejich duševnímu sebepoznání a životnímu rozvoji. A vztahy ho také inspirovaly k vlastní práci.

Jung má vzájemně propojené dva astrologické symboly archetypu Animy v horoskopu, Venuši a Lunu. Propojují také 3. dům (komunikace, spisovatelství) a 6. dům (zaměstnání).

U Junga se snoubily milostné, pracovní, citové i rodinné záležitosti. Asi nejvypjatější byl Jungův vztah se Sabinou Spielreinovou. Leccos zahlédneme např. ve filmu *Nebezpečná metoda* (2011). O této „avantýře“ věděla Jungova manželka Emma. Záhy po vztahu se Sabinou Jung vydal stěžejní dílo O přenosu. Dílo dedikoval ho své manželce Emmě, která tu obtížnou situaci přestála. Z žen kolem Junga se mnohdy staly „jungjiánky“ – terapeutky, autorky apod. Platí to také o Jungově manželce Emmě. Podporovala ho, financovala, povila mu pět dětí, snášela jeho vztahy i nálady, sama se stala jungjiánkou, jejich manželství vytrvalo přes 50 let. (Jung umírá pět let po ní.)

Bollingenská věž

I když hlavním obsahem individuální cesty je vnitřní proměna, není nijak oddělena od laboratoře, jíž je život sám. „*Individuace je obyčejný život a to, co z něj vědomě uděláme.*“^{3/} V sebepozorování se totiž mohou někteří lidé ztratit. Je nesmírně důležité udržet kontakt také s objektivní skutečností, s druhými lidmi, s praktickými potřebami atd.

Proslulá je jednak tvůrčí *Červená kniha*, ve které „materializoval“ své úvahy, sny, imaginaci. Součástí individuace, či poznání archetypů a kolektivního nevědomí byly samozřejmě také jeho hojné cesty.

Jungovo individuální úsilí se zviditelňovalo také v budování jeho sídla zvaného *Bollingenská věž*. Stavba začala r. 1923 a pokračovala další léta s jeho značným pracovním a tvořivým úsilím. Stavba vyjadřuje jeho vztah k předkům, vyjadřuje etapy jeho vnitřního vývoje a individuace a je monumentem jeho myšlenek. Bollingen bylo jeho místo tělesné i duševní práce, ale též místo odpočinku a usebrání. Navazoval zde dialog s přírodou (nebem, stromy, kameny, vodou...) Měl v obydlí svou černou kuchyň a nenechal zavést elektřinu, topil v krbu. „*Sekám dřevo a vařím si jídlo. Tyto jednoduché věci dělají člověka jednoduchým. A jak je těžké být jednoduchým!*“^{8/} Svědectví svého

poznání a vývoje zanechal Jung rovněž v nástěnných malbách, vyrytých nápisech v kameni aj. Např. v roce 1955-56 vytesal předky z otcovy strany do kamenných desek v ložnici.

I když Bollingenskou věž nevtěsnáme do nějaké dílčí konstelace horoskopu, lze upozornit na Jungovu potřebu fyzického ukotvení v realitě života. To naznačuje Luna v zemitém znamení Býka. A toto znamení rovněž protíná hrot 4. domu – Imum coeli, čili Hlubinu nitra. Byl tak trochu sedlák. Pěstoval vlastní brambory (a velmi si jich cenil).^{4/}

Krajina Gorgón

Je pravděpodobné, že usilování o celistvost, o zakotvení, o vtělení do života, uchránilo možná Junga před přílišnou pýchou, přepínáním či totálním vyhořením. Něco podobného beztak hrozilo a projevovalo se. Tvůrčí krize a nemoci. Dočasně zhroutil Duchovní krize. To vše se v průběhu života u něj vyskytlo i opakovaně. Onemocnění mu např. zabránilo přijmout profesorskou kariéru. Získal sice řadu čestných doktorátů, ale setkal se také s obviněním z krátkodobého příklonu k nacismu. Vytýkány mu byly i některé jeho charakteristiky národů.

Musel se také vyrovnávat s pocitem nepochopení a nepřijetí, ačkoliv tomu tak „objektivně“ nemuselo být. Témata ostouzení versus věhlas, morální kritika, nevráživost i pocit „zneuznání“ zřejmě souvisejí s postavením Černé Luny v jeho horoskopu. Je na samém počátku znamení Střelce a na hrotu 10. domu (sláva, věhlas, povolání). Černá Luna ve Střelci může člověka nevědomě vybízet k tomu jít co nejdál, až k sebezničení. Esejista R. Starý ve studii o *Černé luně* (kniha *Podobnosti I*, studie je ke čtení na mém webu) píše: „*Touha po absolutnu ... touha po poznání, jaké bylo dosud vyhrazeno pouze bohům.*“ A dále uvádí: „*Na druhé straně všechny odvážné výpravy do neznámých končin Země a nové objevy ve vědě a filosofii svědčí o tom, že jejich původci se dokázali vyrovnat s mezními situacemi, do nichž se na svých výpravách za poznáním dostali.*“

Možná se Stín té touhy „po absolutnu“ projevil ale jinak. „Sjednocení protikladů“, o něž usiloval Jung především, se mu ve vztahu ke gnózi a víře nepodařilo naplnit. Esejista R. Starý píše v jiné skvělé studii, že svou životní cestu Jung končí v rezignaci, kterou „*vyvažoval tím, že se na veřejnosti identifikoval s postavou Moudrého starce od Curyšského jezera...*“^{5/}

Životní opravdovost

Tak či tak je však Jung pro mne jedním ze vzorů úsilí o životní opravdovost, plnost a celistvost. Nebojme se svých často protikladných dispozic. O něčem u sebe víme, něco vytěsňujeme z těch či oněch důvodů, něco zůstává zcela ležet ladem a máme to objevit. „*Čím větší protiklad, tím větší je také potenciál. Velká energie vychází jen z patřičně velkého napětí protikladů.*“^{2/} A na závěr téměř mantra: „*Nesnažte se být dokonalí. Buďte úplní.*“

Zdroje a odkazy:

1. Antier, Jean-Jacques: *Carl Gustav Jung*. Přel. Kalfířt, Oldich; Gawliková, Eva. Brno 2012.
2. Jung, C. G.: *Duše moderního člověka*. Přel. Plocek, Karel. Brno 1994.
3. Jung, C. G.: *Člověk a duše*. Přel. Plocek, Karel; Bernášková Alena. Praha 1995.
4. *Rozhovory s C. G. Jungem*. Edit. McGuire, William; Hull, R. F. C. Přel. Fafejta, Ondřej. Praha 2015.
5. Starý, Rudolf: *C. G. Jung: dichotomie vědění a víry*. Online: <http://www.osobni-horoskop.cz/rudolf-stary-c-g-jung-dichotomie-vedeni-a-viry.html>
6. Stevens, Anthony: *Jung*. Přel. Kovařík, Štěpán. Praha 1994.
7. *Umění C. G. Junga*. Přel. Kolmačka, Pavel. Praha 2019.
8. *Vzpomínky, sny, myšlenky C. G. Junga* - Zapsala A. Jaffé) Přel. Plocek, Karel. Brno 1998.

(Psáno pro knížku © Astromedailonky, 2021)